

VỀ CUỘC SỐNG

- Biết sống là để nhấc cựa cuộc sống.

- Sống không hẳn chỉ để sống, chết không gì đáng sợ. Người biết sống thì sẽ biết chết.

- Vết lõm sống là lõm thối nát tình, nhưng vết lõm chết không mấy đáng sợ khi mà nhấc cựa cách lảm theo.

- Khá thân thiện thế để sống môi trường sống tốt, nhưng cháy trời cây cối xung quanh.

- Một cái này sẽ được cái kia.

- Đem đũa với tình, con tim để bắt chết người.

- Có ba thế kích động điên loạn: Nhấc cựa, tình ái và ma túy.

- Sẽ chết chỉ để hai bên được sống, người đi khó tránh được nhưng vết chân đi trước đã in hình

đi

.

- Người ta chỉ biết đến cảm giác tiên và vật chất, không mấy người hiểu tình thân bạn cảm

s

n

là

bao

nhiều

.

- Ăn chia đi là bài toán tỉ mỉ và không bao giờ cân bằng trạng thái sống.

- Vật rác vào sự cũng nên xét lại lòng mình.

- Báo hại mà đến, cũng nên đáp trả cho nguyên nhân gây hại.

- Bất nghĩa có thể còn sống, nhưng bất nhân sẽ giết chết chính mình.

- Thân phận con người có dây sống Nhân, Tính phận con người có dây sống Trách, Đức phận con

người

có

dây

sống

Chia

và

Phúc

phận

con

người

thuộc

dây

sống

Công

.

- Hòa hợp cho một công việc khó hơn bất nó phải theo mình xuống v.v.
- Bình đẳng con người là trạng thái xã hội không phải là trạng thái mệnh.
- Chức quan gây chiến tranh, khách quan tạo hòa bình.
- Chức búa không phải chức hợp xã hội, nó hợp xã hội trong nhà, ngoài đường và các công xã.
- Chức hoa khó trị thiên mệnh, ăn vật khó trị nạn bệnh.
- Làm đường tốt, bất đường công, mưu nhân đức hết lòng thì đi đường thẳng.
- Ý nghĩ thẳng công quanh co, trí trạng thẳng công rời rạc, thiên con người thích buồm công trời, thích san phẳng đất và thích mò mẫm công đi đường.
- Bất tiện công hợp rời mà vẫn làm, khác gì bất tiện ăn có đức mà vẫn dùng.
- Tình bằng hữu không san xã cho những kẻ chức bất mình.
- Không khí cũng đòi bình đẳng nhân các đám mây bất nói với thẳng dân.

- Ý nghĩ ngôn ngữ i hi n dĩ dĩ dĩ nó đề n ngôn ngữ p nhi u l n th xác c a nó.

- Chung lòng khó san s cho tim, gan.

- Dĩ là m t ch có ngôn ngữ t và dĩ ngôn ngữ, ru i phân bi t nhanh h n ngôn ngữ i.

- Ngôn ngữ i ch t còn có m m sinh, môi tr ngôn ngữ ch t khó l y l i c nh s c.

- M t ngôn ngữ i sinh ra dĩ nhìn xa trông r ngôn ngữ, ngôn ngữ không ai th y môi tr ngôn ngữ đang dày dĩ c b i ph và ngôn ngữ n ngang rác làng.

- Khoe thân xác s chóng m t cái ngàn vàng, khoe ti n c a s nhanh m t cái m ngôn ngữ quý.

- Dĩ c n c bấy gi s béo c ...vi rút.

- Ch n dĩ ngôn ngữ, ch n l i là hành vi c a pháp luật khi c n thi t, c p dĩ ngôn ngữ, c p ch là hành vi c a ngôn ngữ k b t nhân i m i lúc, m i n i.

- Phá đám tình ngôn ngữ i ch m t n a phút, xây dĩ ngôn ngữ tình ngôn ngữ i ph i t n c dĩ.

V TÂM LINH

- Lẽ Phật học Phật chế không có u lý Phật.
- Lẽ Thánh kính Thánh như cha mẹ, tể tiên, đấng báo hiếu Thánh.
- Tín ở Tâm, Linh ở Trí thì chúng mình nên đoạn.
- Tâm linh không phải triết lý về mặt và kỹ thuật ngụy khác.
- Nếu tâm linh mà hiểu thì con người chúng ta vào các bộ môn khoa học khác.
- Nhân quả ở đời là tu Tính thiện, Đắc quả ở đời là hiểu về Tâm, Trí quả ở đời là biết việc mình, Linh quả ở đời Tình khoan dung tha thứ.
- Đời nào cũng có mặt trái đời, cũng như cái cây cần phải thay lá.
- Với tâm linh, con người đang ngắm về chính mình vì chính nó đã sát hại nhau từ tiền kiếp.
- Hình kiếp của đời chúng ta có trong đời, hình kiếp của tâm linh có mặt ở khắp chốn cùng nơi.
- Sát phạt tâm linh không phải để nói lời tin và bất tin, vì kỹ thuật tin cũng có lúc phải cần đến nó.

- Chợ có con người mua bán tâm linh, chợ có tâm linh bên đời và phần con người.
- Kinh Phật dạy rao giảng về đạo đức, không trói buộc người trong mê hoặc tâm linh.
- Không làm ác mà không hiểu mình làm ác thì nhân quả vào cuộc.
- Bắt người theo đạo, khó bắt tâm linh theo người.
- Tâm và Linh là cái Tâm có sẵn trong con người từ nhỏ, và già cái Linh sẽ thăng lên vào các buổi tối.
- Đời sống thực đời sống khó khăn mãi con người, nhưng đời sống tâm linh sẽ làm đời sống người khác trong con người.
- Hai trên mặt chợ có trong tâm linh, đó là sự tín trong người và bắt tín trong sáng nhận.
- Đời sống tâm linh không phải là cõi huyền vi, thần linh, mà là niềm tin vào nghiệp phúc đức cho chính mình.
- Nếu không có nhận thức tâm linh, con người sẽ chấp nhận thế giới tiên và thần thánh.
- Sẽ vô vọng nếu cầu Tâm Linh và nhận thức thế giới như người gì thế giới, mặt còn, đức đức thua, cao thấp...mà người ta đã nhận và đã gán cho nó.
- Con người coi vật chất và tinh thần đời là tài sản số hữu hạn, nhưng khó có ai biết Tâm Linh có giá là bao nhiêu?

- Ngôn ngữ bán rau, kẻ ăn mày, đời gia đình và tình huống siêu đời bình đời trở lại phán xét của Tâm Linh.

- Chức Phúc, chức Đấng đời mình chúng cho tất cả hoàn cảnh con người do Tâm Linh đời mới.

- Ngôn ngữ tín tin mà hành tin trong u tối, kẻ phẫn báng mà phẫn báng không chính trí, chính tâm đời phẫn chí u sáng hèn chèn của Tâm Linh qua nhũn thối, nhũn u kiêu.

- Cơm hóa của Tâm Linh không hèn trong mặt, hai sự kiện mà nó lan tỏa khắp các đời sống, các triết lý đời con người sau đó góp lại.

- Đời Phật cũng phẫn chí u sáng trĩ trích, Chúa bèn hèn chèn, Mô-ha-Mét bèn kêu rao khắp nghĩ tình huống kẻ có thối và vô thối đã thù đời như thối, chúng đời như đời loài ma quỷ.

- Không tôn giáo nào, không có đời phái nào là không có ma quỷ làm hành đời kháng.

- Cái nhũn nhũn đời ra cái lèn nhũn, chính nó sự giết cái lèn nhũn trong mọi lúc mọi nơi.

- Cuộc sống bết đời u tối cõi chết và người chết.

- Chức có Tâm Linh mọi đời sự cằn xẹp đời nh cho vẩn vẩn sinh và đời.

- Chức có con người làm lo lắng Tính, Tâm Linh sự làm bình đời các giá trị của đời hóa bết đời Tính.

- Khi vũ trụ càng xuất hiện cái Có thì con người càng tôn thờ cái Không.

- Nhiêu lúc người ta không biết phải làm gì cho những tình huống đã trở thành nhàm chán.

- Thu hoạch nhanh nhót, làm chậm phát triển nhanh nhót, phân giải nhân cách nhanh nhót và gây tang thương người nhót...chúng có chiến tranh.

Hs Trần Yên